

ΑΡΙΣΤΟ

ΤΙΜΗ ΣΥΝΔΡΟΜΗΣ.

Ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ,
 ἔτησίᾳ δραχ. 10, ἑξαμηνίᾳ δραχ. 6.
 Ἐν ταῖς Ἐπαρχίαις,
 ἔτησίᾳ δραχ. 12, ἑξαμηνίᾳ δραχ. 7.
 Ἐν τῷ Ἐξωτερικῷ,
 ἔτησίᾳ φράγ. 16, ἑξαμηνίᾳ φράγ. 9.

ΕΚΔΙΔΟΤΑΙ

ΦΑΝΗΣ

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΗΣΕΩΝ,

Δι' ἕκαστον στίχον διατριβῶν λεπ. 40.
 Δικαστικῶν κατασχέσεων » 8.
 Αἱ ἀποδείξεις ὑπογράφονται παρὰ μό-
 νον τοῦ Παν. Π. Πηγαδιώτου. Αἱ ἐπι-
 στολαὶ ἀπευθύνονται εἰς αὐτόν. Ἡ δὲ
 συνδρομὴ εἶνε ὑποχρεωτικὴ δι' ἕν ἔτος
 καὶ προπληρόνεται εἰς Ἀθήνας.

ΚΑΤΑ ΣΑΒΒΑΤΟΝ.

Η ΑΛΗΘΗΣ ΦΡΟΝΗΣΙΣ.

Οἱ ἐργάται τοῦ ἀπολυτισμοῦ καὶ τῶν προ-
 σωπικῶν Κυβερνήσεων, ἀφοῦ δὲν ἠδυνήθη-
 σαν νὰ κυλιδῶσωσι τὴν ἱστορίαν ἑνὸς τῶν
 σωζομένων ἠρώων τῆς ἑλλ. ἐπαναστάσεως,
 ἀφοῦ δὲν ἠδυνήθησαν νὰ εὕρωσι κατάλληλον
 διάδοχον, ὅπως ἀσιερώσωσι καὶ ἐξασφαλί-
 σωσι τὸ ἐν ἰσχύει προσωπικὸν Κυβερνητικὸν
 σύστημά των, ἐσταμάτησαν ἐν τῷ μέσῳ τῆς
 ἐρήμου ἔντρομοι, διστάζοντες, ποίαν ὁδὸν
 νὰ τραπῶσι, φοβούμενοι, μὴ γείνωσι βορὰ
 τοῦ βρυχομένου λέοντος.

Ἐν τῷ μέσῳ τοιαύτης ἀπελπισίας διατε-
 λοῦντες, ἀγνοοῦσι τί νὰ πράξωσιν· ὅτε μὲν
 ἀναμένουσιν ἐκ Λονδίνου συμβουλὰς, ὧν ἄ-
 νευ δὲν δύνανται νὰ προβῶσιν· ὅτε δὲ συσκέ-
 πτονται καὶ κοινολογοῦσιν, ὅτι μέλλουσι νὰ
 συγκαλέσωσι τὴν Βουλὴν, ἵνα καὶ αὐθις δο-
 κιμάσωσι τὴν τύχην των. Πάντα δὲ ταῦτα
 γίνονται οὐχὶ βεβαίως κατὰ τοὺς Συνταγ-
 ματικὸς Θεσμοὺς, διότι οὗτοι ἐρρίφθησαν
 πρὸ πολλοῦ εἰς τὸ ἀνακτορικὸν ἀρχεῖον,
 οὐχὶ κατὰ τὴν θέλησιν τοῦ ἔθνους, διότι
 αὕτη περιεφρονήθη καὶ ἀπεδοκιμάσθη, ἀλλὰ

κατὰ τὴν αὐθαίρετον θέλησιν καὶ τὴν ἐπι-
 θυμίαν τῶν συμβούλων.

Ἀπὸ τὸ ἀνοσιούργημα τῆς 30 Νεβρίου τὰ
 πάντα μετεχειρίσθησαν, ἵνα μὴ ἐγκαταλεί-
 ψωσι τὸ καταχθόνιον αὐτῶν ἔργον· τὰ πάν-
 τα μετῆλθον, ὅπως δελεάσωσι γνησίους καὶ
 εὐσυνειδήτου τινας ἀντιπροσώπους· ἐζήτη-
 σαν διὰ τοῦ ἀπεσταλμένου τὴν συνδρομὴν
 τῶν ξένων, ἔσπευσαν εἰς τὰς οἰκίας τῶν
 ἀγρόων καὶ τῶν γεγηρακότων, διέδιδον καὶ
 ἑκάστην τὴν πτωσίαν τοῦ ἐπὶ τῶν ἀσθενῶν
 αὐτῶν βραχιόνων ἐρειδομένου Ὑπουργείου,
 ὅπως καθησυχάσωσι τὸ ἔθνος, καὶ πλείστα
 ἄλλα μηχανήματα μετῆλθον, ἀλλ' οὐδὲν
 ἠδυνήθησαν νὰ κατορθώσωσιν· ἐδέησε λοι-
 πὸν, ἵνα ἔλθῃ νέον ἐκ Λονδίνου συμβουλι-
 κὸν τηλεγράφημα, δι' οὗ διετάσσονται, ἵνα
 προσκαλέσωσιν ἐκ νέου τὴν Βουλὴν καὶ κά-
 μωσι νέα πειράματα. Μέχρι τοῦ σημείου
 τούτου ἔχει φθάσει ἡ τραγικοκωμικὴ παρά-
 στασις τοῦ παιζομένου δράματος· ὅποσαι
 καὶ ὁποῖαι τραγικοκωμικαὶ παραστάσεις μέλ-
 λουσιν εἰσεῖτι νὰ παρασθῶσι, δὲν δυνάμεθα
 ὀριστικῶς νὰ εἴπωμεν· ἀλλ' ἐκ τῶν μέχρι
 τοῦδε δυνάμεθα ἀδιστακτικῶς νὰ συμπερανῶ-

μεν, ὅτι αἱ παρασταθῆσόμεναι ἔσονται τρα-
 γικώτεραι.

Τοιαῦτα λοιπὸν μέχρι τοῦδε διέπραξαν
 καὶ τοιαῦτα ἐξακολουθοῦσι πράττοντες· ἀπὸ
 τὸ ἐν εἰς τὸ ἕτερον μεταβαίνουσιν ἐγκλημα-
 τὰ ἀπὸ τὸ ἐν εἰς τὸ ἕτερον ἀνοσιούργημα. Πάν-
 τα δὲ ταῦτα τελοῦνται πρὸ τῶν ὀφθαλμῶν
 πάντων καὶ οὐδόλως αἰδοῦνται, διότι τὸ
 προσωπεῖον ἐσχίσθη καὶ ὁ κύβος ἐρρίφθη
 ἀπὸ τῆς 30 Νεβρίου. Δὲν ἔχουσι πλέον ἀνάγκη
 ν' ἀκούσωσι τὴν φωνὴν τοῦ ἔθνους, ἀλ-
 λά τὴν συμβουλὴν ἑνὸς μόνου, τὴν συμβου-
 λὴν τοῦ ἐν Λονδίῳ ἀπεσταλμένου. Ἐν αὐ-
 τῷ κείνται οἱ Νόμοι, ἐν αὐτῷ ἡ σωτηρία
 τῆς Πατρίδος! ἐνώπιον τῆς συμβουλῆς καὶ
 ἀταταγῆς αὐτοῦ πάντες ὑποχωροῦσι, πάντες
 κλίνουσι γόνυ. Οὐδεὶς πλέον προσέχει εἰς
 τοὺς Συνταγματικὸς Θεσμοὺς, διότι κείν-
 ται νεκροί· οὐδεὶς προσηλόνει τὰ ὦτα εἰς
 τὴν φωνὴν τοῦ ἔθνους, διότι κατεδικάσθη
 πρὸ πολλοῦ εἰς σιωπὴν καὶ δουλικὴν ὑπα-
 κοήν, ἀλλὰ πάντες σπεύδουσι νὰ μάθωσιν,
 ὅποιας διαταγὰς ἐμπεριέχουσι τὰ συμβολικὰ
 γράμματα, πάντες τρέχουσι ν' ἀκούσωσιν,
 ὅποια συμβουλαὶ ἀρτίχθησαν ἐκ Λονδίνου!

Κ Η Π Ο Σ

Η ΔΕΗΣΙΣ ΤΩΝ ΚΟΠΕΛΙΩΝ.

Πιστὰ κοπέλια ποῦσθε ὡς τῶρ' ἀπληπισμένα,
 Κι' ὡς ποντικοὶ 'ς τῆς τρύπαις, σ' ἀχούρια κεκριμμένα,
 Ἐλάτε νῦν ἐμπρὸς μου καὶ ἀσχεπῆ σταθεῖτε,
 Κι' ὄλα μὲ τὴν καρδιά σας, βουβά μου, δεηθεῖτε,
 Ἐ τὸν μέγαν μας προστάτην, 'ς τὸν Μαμονᾶν τὸν μόνον,
 Νὰ σπείρῃ 'ς τοὺς ἐχθρούς μας διχόνοιαν καὶ φθόνον!.

Ἐλάτε, γονατεῖστε ἐδῶ, ὡσὰν τοὺς φλάρους,
 Καὶ ψάλτε ὡς τῆς Πλάκας τοὺς ξακουστοὺς γαιθάρους,
 Ἄρμονικὰ, ὠραῖα, νὰ συκινῆσ' ἐκεῖνον,
 Ἴσως καὶ στείλ' ἐκεῖνους δεμένους εἰς τὴν Τῆνον,
 Κι' οὕτω ἀπαλλαγθοῦμε ἀπὸ τοὺς διαβόλους,
 Ποῦ ζωντανοὺς γυρεοῦν νὰ μᾶς σπαράξουν ὄλους...

Γαμβρέ μου κύρ Βασίλη, σοφώτατο παιδί μου!
 Ψυχούλά μου, καρδιά μου, νὰ ἔχῃς τὴν εὐχὴ μου,
 Γονάτισε σὺ πρῶτα καὶ σήκωσε τὰ χέρια,
 Καὶ μὲ τὴ δέησί σου, ὡς μὲ φονιά μαχαίρια,
 Θανάτωσε ἐκεῖνους ὅπου τὴν Ἐξουσίαν
 Γυρεοῦν νὰ μᾶς πάρουν καὶ τώρα μ' ἀπιστίαν!..

Γενναῖε Ἀχαρνᾶνε, κορῶνα τῶν ἀνδρείων!
 Στολίδι τῶν τυράνων, καύχημα τῶν δολίων·
 Σήκω τὴν μιά σου χέρα καὶ μὲ φωνὴν μεγάλην,
 Δείξου εἰς ἐκεῖνον νὰ μᾶς βοηθήσῃ πάλιν
 Νὰ τρίψωμεν τὴν μούρην ἐκείνων τῶν ἀθλίων,
 Τῶν τέκνων τῆς Δουλείας! καὶ πάντων τῶν δημίων!.

Καὶ σὺ, χονδρέ μου Γιάννη, τῆς Σπάρτης παλληγάρη,
 Ποῦ σὲ θαυμάζουν ὄλοι ὡς μέγαν μακελάρη,
 Καὶ σ' ἀγαπᾷ κ' ἐκεῖνος, ὁ μόνος μας προστάτης,
 Ὡς ἀνθρωπὸν τῆς πλάνης, ὡς τέκνον τῆς ἀπάτης!
 Γονάτισε, χρυσέ μου, καὶ μ' ὄλην τὴν ψυχὴ σου,
 Ὅ,τι ἐπιθυμοῦμεν 'ς τὸν Μαμονᾶν δεήσου...

ΚΑΘΡΕΪΤΗΣ

Η ΕΠΙΣΚΕΨΙΣ ΚΑΙ Ο ΔΙΑΛΟΓΟΣ.

Ἐπειδὴ ὁ σχηματισμὸς τοῦ νέου ὑπουργείου εἶχεν, ὡς προείπομεν, ἀνατεθῆ εἰς τὸν Δοῦκα τῆς Αἰγίνης Λογιωτατίδην ἐπὶ τῷ ὄρω νὰ προσλάβῃ ὡς συνυπουργοὺς του καὶ τοὺς κκ. Κωνστ-Αγγελεῖον, Πεταλά, Δημόν Ἀθανασίου, Βυθινόν, Γκαϊδομάτην καὶ Φεταλιδίην, οἱ εἰρημένοι οὗτοι ὑπουργικοὶ διάδοχοι βλέποντες ὅτι ὁ πρόεδρος τῶν βραδύνη νὰ σχηματίσῃ τὸ ὑπουργεῖον κατὰ τὰ προσυμφωνημένα, συνῆλθον προχθές καὶ συσχεφθέντες περὶ τοῦ πρακτέου ἀπεφάσισαν ὁμοφώνως νὰ μεταβῶσιν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ἐπιδόξου προέδρου διὰ νὰ μάθωσι τί τρέχει. Πορευθέντες λοιπὸν καὶ φθάσαντες εἰς τὴν οἰκίαν του εὗρον τὸν Δοῦκα καθήμενον ἐπὶ μεγαλοπροπετοῦς ἀνακλίντρον ὡς μέγας δεσπότης, καὶ ὅστις ἐγερθεὶς τοὺς ὑπεδέχθη μετὰ τρυφερωτάτων ἀσπασμῶν. Ἡ θεὰ τῶν ὄντι ἦτο συγκινηκοτάτη! Ἐν τῷ μέτῳ λοιπὸν τῆς βαθείας ταύτης συγκινήσεως λαβὼν τὸν λόγον ὁ ἐπίδοξος ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν Κωνστ-Αγγελεῖος ἔλεξε τάδε:

Κύριε Δοῦκα! Μετὰ μεγάλης εὐχαριστήσεως ἐλάβομεν τὴν ἡμετέραν συγχαρητήριον ἐπιστολήν, ὅτι μέλλομεν ν' ἀξιώθωμεν παρ' ὑμῖν τοῦ ὑπουργικοῦ ἀξιώματος· ἀλλ' ὅσην χαρὰν ἐπροξένησεν ἡμῖν ἡ εἰδήσις αὐτή, τοσαύτην ἀφ' ἑτέρου λύπην ἡ μέχρι τοῦδε βραδύτης, ἐπειδὴ φοβούμεθα μήπως ἀνακαλέσητε τὴν πρώτην ἀπόφασίν σας, δι' ἣς ἐμέλλομεν νὰ τιμηθῶμεν μὲ τὸ ὑπουργικὸν ἀξίωμα. Ἐπιθυμοῦμεν λοιπὸν, κύριε Δοῦκα, νὰ μᾶς εἴπητε ὁρισμένως, ὅποια θέλει εἶσθε ἡ μέλλουσα τύχη μας, διότι δὲν εἶνε καλὸν νὰ διαψευθῶσιν αἱ ἐλπίδες ἡμῶν ἐνώπιον τοῦ κοινοῦ, ὅπερ, ἅμα τῷ ἀκούσματι, ἐνεπλήσθη χαρᾶς, ὡς μέλλον ν' ἀπολαύσῃ ἐν τοῖς κόλποις αὐτοῦ ἄνδρας, ὧν τὸ ἐνδοξον καὶ ὑπέρλαμπρον ὄνομα εἶνε ἐπικεχεσμένον ἀνὰ πᾶσαν τὴν γῆν καὶ μέλλει νὰ καθέξῃ τὰς ὠραιότερας τῆς ἱστορίας στή-

ὁ ἰππότης, κόλλητέ μου δύω κολλάρους, ὀρθῶς καὶ κεκλιμένως.

Ψευδευλαβῆς τις τοχογλύφος, ὡς τὸν Κ. Διάγγελεν, ἐκ τῶν καταγινομένων εἰς τὸ μετρεῖν εικοσάκις τῆς ἡμέρας τὰ νομίσματα του παρὰ εἰς τὸ δοξολογεῖν ἅπαξ τὸν Θεόν, φοβούμενος μήπως κάμη ἀδιὰκριτόν τινα αἰψήσιν πρὸς τὸν Ὑψίστον, ἤρκειτο εἰς τὸ νὰ ἐπαναλαμβάνῃ ἑκάστην πρωΐαν καὶ ἑσπέραν ἀντὶ ἄλλης προσευχῆς τὰ εἰκοσιτέσσαρα γράμματα τοῦ ἀλφαβήτου· εἶτα, ἀποτεινόμενος πρὸς τὸν οὐρανόν: «Ίδού τα ὄλα, ἐκραῖεν, Θεέ μου! σὺ πλέον τακτοποιήσον αὐτὰ ὅπως θέλης καὶ ὅπως συμφέρῃ».

Ὁ Κώνστας Φλέσσας ἐκαυχᾶτο διὰ τὴν ἀνδρίαν του, ἀλλ' ὅτε ἐδόθη περίστασις νὰ τὴν δείξῃ τὸν εἶδον φεύγοντα. — Ποῦ εἶνε λοιπὸν ἡ ἀνδρία σου; τὸν ἠρώτησεν ὁ ἀγαθὸς Πετράκης. — Εἰς τοὺς πόδας μου! ἀπεκρίθη.

λας, διὰ τοὺς ὑπὲρ τῆς Πατρίδος ἀειθαλεῖς ἀγῶνας μας!

Ὁ δὲ Δοῦξ ἀπήντησε τὰ ἐπόμενα:

Φίλιτατοι κύριοι Συνάδελφοι! Χαίρω ἀπὸ καρδίας βλέπων ἐνώπιόν μου συναδέλφους τοσοῦτον πολυτίμους, ὧν τὸ ἀξιάγαστον ὄνομα εἶνε ὄντως ἐπίζηλον ἐν τε τῇ κοινῶν καὶ τῇ ἱστορίᾳ, διότι αἰετοπερὶ σὺνησθάνθητε καὶ ἐξετελέσατε, ὡς περ ἐγὼ, τὸ ὑψηλὸν πρὸς τὴν Καμαρίλλαν καθήκον. Ἀλλ' ὅσω δὲ διὰ τοῦτο χαίρω, τοσοῦτον ἀφ' ἑτέρου λυποῦμαι, διότι δὲν ἔλαβον εἰσέτι τὴν προσήκουσαν ἐκ Λονδίνου διαταγὴν διὰ νὰ ἱκανοποιήσω τοὺς ὑμετέρους πόθους. Πισεύσατε δὲ ὅτι μετ' ὀλίγας ἡμέρας θέλω διαβιβάσει ὑμῖν τὸ ἀποτέλεσμα τῆς ἀποφάσεως καὶ διαταγῆς τοῦ ἡμετέρου ἐν Λονδίνῳ κυρίου, ἡτις, μὴ ἀμφισβῆλλετε, θέλει εἶσθε σύμφωνος πρὸς τὰς εὐχὰς καὶ τοὺς πόθους ὑμῶν τε καὶ ὄλων τῶν φίλων. Σὰς παρακαλῶ δὲ θερμῶς νὰ διατηρήσητε πάντα ταῦτα ὑπὸ μεγαλήν ἐχευμεσίαν, διότι δὲν συμφέρει νὰ μάθῃ ὁ μικρὸς λαὸς ὅτι τὰ Ὑπουργεῖα τὰ κάμνωμεν, ὅπως θέλωμεν ἡμεῖς καὶ οὐχὶ αὐτοῖς, ὅστις εὐχαριστεῖται μόνον εἰς τὴν ἀλλαγὴν τῶν προσώπων ἀδιαφορῶν περὶ τοῦ ἐν ἰσχύει προσωπικοῦ συστήματός μας, ὅπερ ἐδημιούργησε τὴν ἀνηθρὰν αὐτὴν κατάστασιν ὑπὲρ ἡμῶν, καὶ τὴν ἀπελπισίαν ὑπὲρ ἐκείνου.

Κατόπιν ἤρξατο ὁ διάλογος· πρῶτος ἠρώτησε γαλλιστὶ τὸν Δοῦκα ὁ συντάκτης τῆς Νομιμότητος Πεταλλάς, πῶς διακείται ἐν Λονδίνῳ ὁ ἀρχισύμβουλος· ὁ Δοῦξ ἀπεκρίθη, ἄριστα· τὸν εἶδα, προσέθηκεν ὁ συντάκτης τῆς Νομιμότητος, ἀπόψιν εἰς τὸν ὕπνον μου συνομιλοῦντα μετ' ἐμοῦ ἀγγλιστὶ καὶ προσφέροντά μοι διπλωματικὸν ἔγγραφον· ὁ δὲ Δοῦξ ἐξηγῶν τὸ ὄνειρόν του τῷ εἶπεν, ὅτι «θὰ γείνηται ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν ἔχων μετὰ τοῦ ἡμετέρου ἀρχισυμβούλου καὶ διπλωματικὴν ἀλλήλογραφίαν». Ἐπειτα τὸν ἠρώτησεν ὁ Κωνστ-Αγγελεῖος, πῶς πηγαίνει τὸ ἐνεργούμενον δάκειον, θὰ κατορθωθῆ; διότι εἶδε κατ' αὐτὰς τὰς ἡμέρας καλὰ ὄνειρα· εἶδα, εἶπεν, ὅτι ὁ

Ὁ ἀρχιμανδρίτης πᾶτερ Φωκᾶς θέλων νὰ δείξῃ τὴν πολυμάθειάν του ἐν τινι συναναστροφῇ ἠρώτησε μικρὸν παιδίον, ποῦ εἶνε ὁ Θεός. — Θέλω σὰς ἀποκριθῆ, εἶπε τὸ παιδίον, ἀφοῦ μὲ εἶπητε ποῦ δὲν εἶνε.

ΣΠΟΥΔΑΙΟΤΑΤΗ ΑΓΓΕΛΙΑ.

Αὔριον περὶ τὴν 2αν μ. μ. ὥραν ὁ Δοῦξ τῆς Αἰγίνης Λογιωτατίδης θέλει ὀμιλήσῃ περὶ τροποποιήσεως ἢ καταργήσεως τοῦ Συντάγματος· περὶ αὐτοῦ θὰ ἦνε παρατεταγμένος ὁ εὐζωνικός στρατὸς ἔχων ἐπὶ κεφαλῆς αὐτοῦ τὸν ὑπουργὸν τοῦ πολέμου. Μετὰ τὴν σπουδαίαν ταύτην ὀμιλίαν θὰ παιανίσῃ ἡ μουσικὴ τὸν δουλικὸν ὕμνον· κατόπιν θὰ τὸν καθβαλικεύσωσιν ἐπὶ, ὠραιότερου αὐτοῦ, πῶλου καὶ θὰ τὸν γυρίσωσιν ἀνὰ τὴν Κεχροπιάν, ἐπευφημοῦντων τῶν λούστρων ἰπποτῶν. Μετὰ δὲ ταῦτα θὰ πορευθῶσιν εἰς τὴν οἰκίαν τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν, ὅπως πρὸς τιμὴν τοῦ Δουκὸς παραταθῇ μέγα συμπόσιον.

Νικητόπουλος ἔπεσεν εἰς τοὺς πόδας μου, ὁ δὲ Συγγρός μὲ ἐπεσκέφθη κατ' οἶκον· τότε ἐξηγῶν τὸ ὄνειρόν του ὁ Δοῦξ, τῷ εἶπεν ὅτι θὰ γείνηται ὑπουργὸς τῶν Οἰκονομικῶν καὶ θὰ γείνηται πλούσιος ὡς ὁ Συγγρός· τέλος πάντων, προσέθηκεν, τὰ πάντα βραίνουσι κατὰ τοὺς ἡμετέρους πόθους· λοιπὸν καλὰ πηγαίνει ἡ τύχη, εἶπεν ὁ Κωνστ-Αγγελεῖος. Μετ' αὐτὸν εἶπεν ὁ Δημόν Ἀθανασίου «ὅτι καγὼ εἶδα ἐν περίεργον ὄνειρον, ὅτι δηλαδὴ μέγα πολεμικὸν πλοῖον σηματοστόλιστον μὲ ἐφερε κανονοβολοῦν, οἱ δὲ ὑπάλληλοι τῶν διαφόρων ἀτμοπλοικῶν ἐταιριῶν μὲ ὑπεδέχοντο ὑποκλινέστατα· ὁ Δοῦξ ἐξηγῶν τὸ ὄνειρόν του τῷ εἶπεν ὅτι θὰ γείνηται ὑπουργὸς τῶν Ναυτικῶν, αἱ δὲ ἐταιρίαι θὰ σὲ ὑποδέχωνται εἰς τὰς οἰκίας των ἀνοικταῖς ἀγκάλαις παρέχουσαί σοι ἰκανὰ κέρδη. Ὁ δὲ Βυθινός, εἶπεν, ὅτι καὶ αὐτὸς εἶδεν ὠραῖον καὶ εὐχάριστον ὄνειρον δηλ. ὅτι διδασκάλισά τις ἐλθοῦσα εἰς τὴν οἰκίαν μου μὲ καθιχέτευε νὰ μὴν τὴν ἐγκαταλείψω· τότε ὁ Δοῦξ ἐξηγῶν τὸ ὄνειρόν τῷ ἀπεκρίθη, ὅτι θὰ γείνηται ὑπουργὸς τῆς Παιδείας καὶ πολλὰ διδασκάλισαί θὰ σὲ περιστοιχίζωσι καθ' ἑκάστην ζητοῦσαι θέσεις. Κατόπιν ἐγερθεὶς ὁ δίκαιος καὶ σοφὸς Μαυρομμάτης εἶπεν, ὅτι καὶ ἐγὼ εἶδα, ὅτι ἦλθεν εἰς τὸ ἀρχοντικόν μου ἓνας καλαντζῆς ὀνομαζόμενος Βασίλης, φέρων μαζί τῷ μίαν σακκοῦσαν μὲ γαλκῶματα, τὰ ὅποια μοὶ ἐχάρισεν. Ὁ Δοῦξ, ἐξηγῶν τὸ ὄνειρόν του, τῷ ἀπεκρίθη, ὅτι θὰ γείνηται ὑπουργὸς τῆς Δικαιοσύνης, καθὸ δίκαιος ἄνθρωπος. Τέλος ἐγερθεὶς καὶ ὁ στρατάρχης τῶν Οὐραγοτάγκων Φεταλιδῆς, εἶπεν, ὅτι καγὼ εἶδον ἐν λαμπρὸν ὄνειρον, δηλ. ὅτι ἐφοροῦσα τὸ τουρκικὸν παρᾶστημον τοῦ Γρίθα καὶ τὸ ἐλληνικὸν ξίφος αὐτοῦ, καὶ αἰφνης παρουσιάσθη ἐνώπιόν μου μία ἀμαζῶνα, ἣτις ἰδοῦσα με τόσον ὠραῖον μὲ ἐφίλησεν. Ὁ Δοῦξ εἶπε καὶ εἰς τοῦτον ὅτι θὰ γείνηται ὑπουργὸς τῶν Στρατιωτικῶν.

Μετὰ τὸν διάλογον τοῦτον ἐγερθέντες οἱ ἐπίδοχοι ὑπουργοὶ καὶ εὐχρηθέντες καλὰ νέα ἐκ Λονδίνου ἀπεχαιρέτησαν τὸν Δοῦκα μετὰ τρυφερῶν μειδιαμάτων καὶ ἀπῆλθον.

Δηλοποιήσις πλειστηριασμοῦ.

Ὁ παρὰ τοῖς ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικαῖς δικαστικὸς κλητὴρ Φίλιπος Περτσέλης,

Δηλοποιεῖ ὅτι:

Τὰ ἐν τῇ προσηρτημένῃ παρὰ πόδας τῆς παρουσίας ἐκθέσει ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως ἀναφερόμενα κινητὰ πράγματα τοῦ ὀφειλέτου Κωνσταντίνου Στάμου κατοικοῦ Ἀθηνῶν, ὅον μία ἄμαξα εὐρωπαϊκῆ τετράτροχος μετὰ δύο ἵππων χρώματος μαυροκοκκίνου (ντορί) καὶ μεθ' ὄλων τῶν ἵπποσκευῶν, τὰ ὅποια κατεσχέθησαν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 1872 π. ἔτ. ἀποφάσεως τῶν ἐν Ἀθήναις Πρωτοδικῶν ὡς ἔμποροδικῶν παρὰ τοῦ καταδιώκοντος δανειστοῦ Βασιλείου Καραβέλα κατοικοῦ Πειραιῶς, πρὸς πληρωμὴν δραχμῶν 2035, τῶν τόκων καὶ ἐξόδων· θέλει ἐκτεθῆ εἰς πλειστηρία-

(Ἡ συνέχεια εἰς παράρτημα).